

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de avocatul Veaceslav Matcovschi, în numele inculpatului Pascal Dmitri, de avocatul Victor Mîțăblîndă, în numele inculpatului Savin Serghei și de inculpatul Pascal Alexandr, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 11 mai 2016, în privința inculpaților

Pascal Alexandr Dmitri, născut la 19 martie 1989, originar și locuitor al r-nului Ceadâr-Lunga, s. Tomai, str. Kotovski 18, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Pascal Dmitri Dmitri, născut la 08 mai 1992, originar și locuitor al r-nului Ceadâr-Lunga, s. Tomai, str. Kotovski 18, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Savin Serghei Alexandr, născut la 05 ianuarie 1992, originar și locuitor al r-nului Ceadâr-Lunga, s. Tomai, str. Kotovski 30, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>16.02.2012 – 17.06.2013,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>08.08.2013 – 11.05.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.07.2016 – 06.12.2016.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Ceadâr – Lunga din 17 iulie 2013, Pascal Alexandr a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. c) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, adică 10.000 lei.

Pascal Dmitrii a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. c) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, adică 10.000 lei.

Savin Serghei a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. c) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, adică 10.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ianac I. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat că la 13 martie 2011, orele 19.00, vizavi de clădirea fostului magazin universal din s. Tomai, r-nul Ceadâr - Lunga, inculpații Pascal Alexandr, Pascal Dmitrii și Savin Serghei, din intenții huliganice, încălcând grav ordinea publică, în prezența persoanelor străine, împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, i-au aplicat lui Ianac I. câteva lovituri peste față, și prin acțiuni comune i-au cauzat acestuia leziuni corporale ușoare sub formă de traumă cranio – cerebrală acută, contuzie cerebrală, răni în regiunea marginii externe a sprâncenei stângi, echimoze și excoriații în regiunea feței, în spatele urechii stângi, traume ale membrelor superioare și inferioare.

Instanța a reținut că vinovăția inculpaților este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Ianac I. a declarat, că în momentul în care s-a apropiat de automobil, din acesta au ieșit inculpații Pascal D. și Pascal A., iar inculpatul Pascal D. l-a lovit peste cap, la care el s-a aplecat pentru a evita loviturile. A căzut, primind 2 lovituri concomitent, iar când s-a ridicat i-a văzut în spatele său pe inculpații Pascal A. și Savin S., pe Carabadjac V., Sacalî și un băiat numit „Callia”. Pascal A. i-a aplicat o lovitură care l-a doborât, apoi cineva l-a tras și i-a aplicat lovituri peste față și corp. Lângă ei s-a format un cerc, din cerc ieșind Carabadjac V. care l-a lovit, ulterior a ieșit inculpatul Savin S. care i-a aplicat o lovitură. Inculpatul Pascal A. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în maxilar, inculpatul Savin S. i-a aplicat o lovitură cu pumnul peste cap. Carabadjac V. la fel l-a lovit cu capul. În acea seară a fost maltratat de 3 ori.

Martorul Carabadjac E. a declarat, că Ianac I. a intrat în bar, fiind plin de sânge pe față și cu leziuni. I-a comunicat ca a avut loc un conflict cu Pascal D. și Pascal A., el fiind bătut. Ieșind afară, i-a văzut mai într-o parte de bar pe Pascal A., Pascal D. și Savin S., cu încă 2 persoane pe nume Vitia și Oleg. Pascal D. i-a comunicat ca ei au ieșit să se bată unu la unu cu Ianac I. În acel moment, pe Ianac I. l-a lovit Vitia cu mâna. Pascal A. și Savin S. la fel au lovit, iar când Ianac I. a căzut, aceștia îl băteau cu picioarele. Ianac I. era bătut, fiind înconjurat. A văzut clar cum Pascal A., Pascal D. și Savin S. îl băteau pe Ianac I.

Conform raportului de expertiză medico – legală nr. 111 din 25.05.2011, lui Ianac I. i-a fost cauzată traumă cranio - cerebrală acută, comoție cerebrală, răni în regiunea marginii externe a sprâncenei stângi, echimoză și excoriații în regiunea

fetei, în spatele urechii stânga, trauma membrilor superioare și inferioare, cauzate cu un obiect solid, rotunjit și care puteau să apară, posibil, în termenul indicat și în circumstanțele indicate în ordonanță, se referă la leziunile corporale ușoare, cu dereglarea sănătății pe un termen de nu mai puțin de 6 zile, dar nu mai mult de 20 de zile.

Vinovăția inculpaților este pe deplin confirmată nu doar prin declarațiile părții vătămate Ianac I., dar și prin declarațiile martorilor Carabadjac E., Ianac G., date în cadrul ședinței de judecată și la urmărirea penală, acestea fiind consecutive, în concordanță cu probele din dosar și corespund integral circumstanțelor cauzei.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpați, reprezintă o formă de apărare aleasă de aceștia, în încercarea de a evita răspunderea penală.

Argumentul avocatului Avtutov A., că procurorul or. Ceadâr – Lunga a emis fără temei la 24.11.2011 o ordonanță de anulare a ordonanței privind încetarea urmăririi penale în privința lui Pascal A., iar această ordonanță nu i-a fost înmănată inculpatului, astfel fiind încălcat dreptul acestuia la apărare, este calificat drept unul neconvingător. Or, la 30.11.2011, ordonanța respectivă a fost primită de Pascal A., aceasta nefiind contestată în termenul și modul stabilit de lege.

Demersul avocatului Matcovschi V., privind recunoașterea nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Pascal D., procesului verbal de explicare a drepturilor cât și procesul verbal de audiere a lui Pascal D., este neîntemeiat, or, în cadrul ședințelor de judecată s-a stabilit că ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Pascal D. a fost emisă la 17.01.2012, în lipsa acestuia, la fel, lui Pascal D. i-au fost explicate drepturile și obligațiile, acesta semnând pe verso-ul procesului verbal respectiv cu mențiunea ca nu are nevoie de avocat, iar pe parcursul interogării, a refuzat să dea declarații.

Astfel, la etapa urmăririi penale nu au fost încălcate normele legislației procedural penale, nefiind încălcate prevederile art. 17 Cod de procedură penală, dreptul la apărare fiind asigurat.

Argumentul apărării ca Ianac I. s-a adresat abia a 9-a zi la medic, este combătut prin fișa ambulatorie, prezentat de Ianac I., potrivit căreia, acesta s-a adresat la medic la 15.03.2011, iar medicul neuropatolog i-a stabilit diagnoza: comotie cerebrală și excoriații pe față.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism agravat, adică, acțiunile care încalcă grav ordinea publică, exprimate printr-o lipsă de stimă față de public, însoțite de aplicarea violentei și care se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 76-77 Cod penal, că inculpații au comis o infracțiune mai puțin gravă, nu au antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante și atenuante, concluzionând că reeducarea și corectarea lor este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

3. Avocatul Oleg Spînu a declarat apel, în numele părții vătămate Ianac I., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților să le fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Apelantul a invocat, că la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a luat în considerație că inculpații nu au recunoscut vina, nu s-au căit de cele comise și că unul dintre inculpați lucrează în cadrul organelor de drept.

Pedeapsa stabilită sub formă de amendă nu corespunde scopului pedepsei penale.

Necătând la probele prezentate, instanța neîntemeiat a refuzat în soluționarea acțiunii civile admițând-o doar în principiu.

3.1. A declarat apel și inculpatul Pascal A., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Apelantul a invocat că instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate Ianac I., a tatălui său, Ianac G., a cumnatului său Carabadjac E., fără a lua în calcul că aceștia sunt persoane cointeresate în acest proces.

Nu au fost luate în calcul împrejurările că, potrivit celei de-a doua părți a cererii părții vătămate, privind furtul telefonului, partea vătămată Ianac I. a fost tras la răspundere penală în baza art. 312 alin. (1) Cod penal.

În dosar, sunt încurcate evenimentele petrecute la 12 și 13 martie 2011, adică sâmbătă și duminică, iar reprezentanții organului de urmărire penală cât și instanța de judecată au fost duși în eroare.

Instanța de fond a indicat în sentință că Ordonanța procurorului or. Ceadîr – Lunga din 24.11.2011, privind anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Pascal A., nu a fost contestată în termenul prevăzut, iar argumentele avocatului său privind încălcarea dreptului inculpatului la apărare, sunt neîntemeiate. Însă, instanța de fond a omis să se expună referitor la legalitatea ordonanței procurorului or. Ceadîr – Lunga, or, această ordonanță este una ilegală, chiar dacă a fost sau nu atacată.

Nu a comis fapta incriminată, însă instanța a crezut calomnieri aduse din partea victimei Ianac I. și a rudelor acestuia, în locul declarațiilor majorității martorilor care nu au fost luați în considerație de acuzare și instanță.

3.2. Inculpatul Pascal D., la fel a declarat apel solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat, că cearta s-a început între partea vătămată Ianac I. și Cimpoș N., în rezultatul căreia aceștia s-au încăierat, trăgând unul de altul, motiv pentru care ambii au căzut la pământ. În acel moment, el, împreună cu martorii Savin, Terzi, Sacalî, i-au despărțit și i-au ajutat să se ridice.

Cele întâmplate nu au avut loc în public, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Cimpoș N., precum că ambii s-au dat într-o parte unde în preajmă se afla o farmacie închisă, clădirea părăsită a fostului magazin Universal, o discotecă care nu activa și un magazin închis. Astfel, nu a avut loc nici un conflict cu încălcarea ordinii publice. Nimeni nu a încercat să încalce ordinea publică, sau să perturbe vreo manifestare publică. Mai mult, în locul respectiv niciodată nu a fost vreo manifestare publică, pentru a afirma că a împiedicat desfășurarea activității normale a vreunei instituții publice.

La fel, partea vătămată abia peste 9 zile, s-a adresat expertului medical din or. Comrat, care a depistat la acesta traumă cerebrală - craniană și contuzie, însă în

tot acest timp, partea vătămată careva plângeri nu a înaintat. Astfel, în acest timp, acesta putea să cadă de pe motocicletă, sau să se lovească cu ceva și în rezultat să primească aceste traume.

Ordonanța de punere sub învinuire din 17 ianuarie 2012, i-a fost adusă la cunoștință pe 01 noiembrie 2012, iar în procesul – verbal privind audierea în calitate de învinuit, este scris „cu învinuirea expusă în ordonanța din 02 februarie 2012, nu sunt de acord”, însă această învinuire nu este în dosar.

În ședința de judecată au fost audiați un șir de martori, însă nici unul dintre ei nu au confirmat faptul comiterii acțiunilor de huliganism de către el și în ce au constatat acestea.

3.3. A declarat apel și inculpatul Savin S., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Apelantul a invocat, că instanța de fond a emis o sentință de condamnare bazându-se pe probe divergente, care în esență nu demonstrează vinovăția sa.

Instanța a luat în considerație anumite probe pe care le-a pus la baza sentinței de condamnare, însă altele le-a ignorat, dându-le o apreciere critică, neîntemeiat.

Au fost lăsate fără apreciere acele circumstanțe, că anumiți martori au declarat că în privința lor au fost făcute presiuni pentru a declara în favoarea părții vătămate.

Partea vătămată Ianac I. a fost supus investigației medicale, abia peste o săptămână.

Prin ordonanța procurorului din 05.09.2011, a fost scos de sub urmărire penală, însă prin ordonanța procurorului din 24.11.2011 a fost anulată ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Savin S. fără nici un temei și motiv legal, dintre cele prevăzute de art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

3.4. Avocatul Ștefan Porumbescu, la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Savin S. să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Apelantul a invocat, că potrivit materialelor dosarului este o ordonanță de scoatere de sub învinuire a lui Savin Serghei, care nu a fost anulată.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 11 mai 2016, apelul avocatului Oleg Spînu, a fost respins, ca fiind nefondat, apelurile inculpaților Pascal A., Pascal D., Savin S. și a avocatului Ștefan Porumbescu au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Pascal Alexandr, Pascal Dmitri și Savin Serghei, recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, au fost eliberați de pedeapsa penală, în temeiul expirării termenului de prescripție.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că starea de fapt și de drept reținută în latura penală apreciată de către instanța judecătorească de fond este în concordanță cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate. Instanța judecătorească a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv, făcând o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere a coroborării lor.

Vinovăția inculpaților în comiterea faptei de huliganism și-a găsit confirmare prin ansamblul de probe administrate în cauză.

Astfel, partea vătămată Ianac I. a declarat, că Carabadjac V. a ieșit din mulțime și l-a lovit, iar după el, din spate a ieșit Savin S. care i-a aplicat o lovitură cu piciorul, cu genunchiul în coastă și apoi încă o dată cu piciorul, iar el, s-a aplecat pentru a evita lovitura lui Carabadjac V., dar a fost trântit la pământ și i-au fost aplicate lovituri. Pascal A. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în maxilar. Savin S. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în cap și cu piciorul. Bătaia a început-o Pascal D. A doua oară, când Pascal D. s-a ascuns, bătaia a început-o Pascal A., iar Pascal D. i-a aplicat 5 lovituri peste cap. A treia oară, când l-au maltratat, Carabadjac V. a ieșit din gloată și l-a lovit.

Martorul Berber V. a relatat, că la 15.03.2011, mama părții vătămate, a solicitat de la ea ajutor medical pentru fiul său, care fusese bătut.

Martorul Ianac G. a declarat că, Pascal A., i-a spus, că el doar de două ori l-a lovit pe Ianac I. și el a căzut, însă cu picioarele nu l-a bătut. Alți băieți îl băteau cu picioarele. Fiul său, Ianac I. i-a povestit, că mergea cu motocicletă și s-a oprit lângă bar. Dintr-un automobil a ieșit Pascal D. și l-a chemat într-o parte. El s-a dus cu el într-o parte, Pascal D. deodată l-a lovit. S-a apropiat Pascal A., care a început să-l bată, apoi s-au apropiat și Savin S., Sacalî, în total fiind șapte persoane, mai fiind acolo și Terzi, Carabadjac, care sunt rudele lui Savin S. În ziua respectivă, fiul său a fost maltratat de trei ori, acesta avea capul umflat și echimoze la ochi, stând culcat timp de 10 zile, nemișcându-se având echimoze și pe partea dreaptă a corpul.

Martorul Carabadjac E. a declarat, că Ianac I. a intrat în bar, fiind plin de sânge, maltratat, comunicându-i că s-a început conflictul între frații Pascal D. și Pascal A. și pe el l-au maltratat. Afară, într-o parte de la bar, erau Savin S., Pascal A. și Pascal D. și încă alte persoane. Pascal D. a spus, că ei au ieșit să se bată unu la unu cu Ianac I., apoi Pascal D. a spus, că Ianac I. nu s-a liniștit. Pascal A. lovea cu mâna, dar nu ține minte în ce parte a corpului. Savin S. de asemenea l-a lovit pe Ianac I., dar nu a văzut unde anume. Ianac I. a căzut fiind astfel bătut cu picioarele. A reușit să vadă cum Pascal A., Pascal D. și Savin S. îl maltratau pe Ianac I.

Conform procesului - verbal de primire a plângerii de la Ianac I. nr. 139 din 21.03.2011, acesta s-a plâns, că la 13.03.2011, în jurul orelor 19.00, aflându-se în apropierea barului „Holodoc” din s. Tomai a fost maltratat de mai multe persoane.

Potrivit, raportului de expertiză medico-legală nr.111 din 25.05.2011, la Ianac I. a fost depistată traumă cranio - cerebrală acută, comoție cerebrală, răni în regiunea marginii externe a sprâncenei stângi, echimoze și excoriații în regiunea feței, în spatele urechii stângi, traume a membrelor superioare și inferioare, care sânt cauzate cu un obiect contondent dur, și puteau să apară, posibil, în termenul indicat și în cadrul circumstanțelor indicate în ordonanță, și se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății pe un termen de nu mai puțin de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile.

Conform procesului – verbal de confruntare din 16.06.2011, între partea vătămată Ianac I. și bănuitul Pascal A., partea vătămată își menține poziția referitor

la faptul că Pascal A. l-a maltratat în seara de 13 martie 2011. La fel, potrivit procesului-verbal de confruntare din 28.07.2012, între partea vătămată Ianac I. și martorul Cimpoieș N., partea vătămată a confirmat că frații Pascal l-au maltratat.

Astfel, probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod Penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane.

La caz, s-a stabilit că inculpații au încălcat grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra părții vătămate Ianac I., căruia i-au cauzat leziuni corporale, acțiuni care au durat o perioadă de timp, încălcând îndelungat și insistent ordinea publică, aflându-se în stradă în prezența mai multor persoane.

Argumentele inculpaților că instanța a pus la baza condamnării declarațiile părții vătămate Ianac I., a tatălui părții vătămate Ianac G., cât și a cumătrului acestuia Carabadjac E., neluând în considerație că acestea sunt persoane interesate în proces, iar declarațiile inculpaților și martorilor Terzi O., Sacalî V., Pascal O., Cimpoieș N. le-a apreciat critic, sunt neîntemeiate, deoarece instanța de fond a apreciat fiecare probă din punct de vedere a pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, or potrivit art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, declarațiile martorilor Ianac G., Carabadjac E. coroborează cu declarațiile părții vătămate Ianac I. și cu raportul de expertiză medico-legală nr. 111 din 25.05.2011.

La fel, martorii Terzi O. și Sacalî V., inițial au avut calitatea de bănuți, însă ulterior au fost scoși de sub urmărire penală, ceea ce denotă faptul că au luat poziția apărării inculpaților, declarațiile lor fiind apreciate critic de către instanța de fond, iar martorul Pascal O. în general a declarat că nu a văzut nimic.

Instanța de apel, consideră neîntemeiat argumentul apelantului Pascal A. că instanța de fond a refuzat să admită demersul apărării privind audierea părții vătămate, or, la ședința de judecată din 25.04.2012, a fost audiată partea vătămată Ianac I., la ședință fiind prezent și inculpatul Pascal A., având posibilitatea să adreseze întrebări părții vătămate.

Afirmațiile inculpatului Pascal D. că locul unde a fost săvârșită infracțiunea nu este un „loc public”, sunt nefondate, deoarece acțiunile de huliganism, în spațiu și timp, se pot desfășura și în locuri nepopulate sau noaptea, în locuri care nu au caracter public, dar cu încălcarea ordinii publice, adică sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane. În ședința de judecată s-a stabilit că infracțiunea a avut loc lângă farmacie, discotecă și magazin, care deși la acel moment nu funcționau, erau accesibile pentru orice persoană, fapta fiind auzită, văzută și produsă față de mai multe persoane.

Astfel, martorul Iancev V. care nu are nici un interes în cauza dată, nu este în relații de prietenie sau ostile cu nici una din părți, a declarat că a văzut un grup de tineri care se băteau.

Argumentele invocate de inculpatul Pascal D., precum că partea vătămată Ianac I. s-a adresat la medic tocmai peste 9 zile de la incident, și că leziunile constatate în raportul de expertiză puteau să fie cauzate și în urma căderii de pe motocicletă, ori să se lovească cu ceva, urmează a fi respinse fiind combătute prin fișa ambulatorie, prin care se confirmă că Ianac I. s-a adresat la medic la 15.03.2011, adică peste 2 zile și nu 9 zile cum afirmă apelantul.

Totodată, potrivit declarațiilor martorilor Pascal O. și Carabadjac E., partea vătămată Ianac I. la momentul comiterii infracțiunii a fost la Pascal O. acasă și s-a spălat de două ori de sânge, iar martorul Berber V. a declarat că i-a acordat asistență medicală părții vătămate Ianac I., așa cum ultimul nu se putea ridica din pat.

La fel, sunt neîntemeiate și argumentele inculpatului Pascal D. că nu este ordonanță de efectuare a expertizei medico-legale în privința lui Ianac I, și nici raportul de expertiză, deoarece la materialele dosarului este anexată ordonanța ofițerului de urmărire penală a OUP Ceadâr – Lunga, Cebotari V. privind efectuarea expertizei medico-legale în privința lui Ianac I. din 19.05.2011, cât și raportul de expertiză medico-legală nr.111 din 25.05.2011, cu acest raport, Pascal D. a făcut cunoștință la 20.12.2012, când a făcut cunoștință cu materialele dosarului. Or, învinuitul Pascal D. o perioadă a fost anunțat în căutare.

De asemenea, sunt neîntemeiate argumentele inculpatului Pascal D. precum că ordonanța de punere sub învinuire din 17.01.2012, i-a fost adusă la cunoștință la 01.11.2012, iar în procesul verbal privind audierea în calitate de învinuit, este scris „cu învinuirea expusă în ordonanța din 02 februarie 2012 nu sunt de acord”, or eroarea mecanică din procesul verbal de audiere nu echivalează cu achitarea acestuia.

Argumentele inculpatului Pascal D. că nu a fost asigurat cu avocat este neîntemeiat și se respinge deoarece, inculpatul singur a refuzat serviciile avocatului, fapt confirmat prin cererea scrisă personal de acesta, iar pe toată durata cercetării judecătorești inculpatul Pascal D. a fost asistat de un avocat ales.

Sunt neîntemeiate și afirmațiile inculpaților Pascal A. și Savin S. precum că prin ordonanța procurorului din 06.09.2011 și respectiv din 05.09.2011, au fost scoși de sub urmărire penală, iar prin ordonanța procurorului din 24.11.2011 au fost anulate ordonanțele respective. Or, prin ordonanțele procurorului or. Ceadâr – Lunga, Bancov I., din 24.11.2011, s-au anulat ordonanța procurorului din 06.09.2011 și respectiv din 05.09.2011 cu privire la scoaterea lui Pascal A. și Savin S. de sub urmărire penală pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe dosarul penal nr. 2011390131, s-a reluat urmărirea penală în privința lui Pascal A. și Savin S. Cu copia ordonanțelor din 24.11.2011, Savin S. a făcut cunoștință la 03.02.2012, iar Pascal A. la 30.11.2011, dar nu le-au contestat în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, la emiterea ordonanțelor din 24.11.2011 procurorul nu a ignorat hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010, prin care a fost

declarat drept neconstituțional alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală, ci s-a condus de prevederile art. 287 Cod de procedură penală.

În același timp, prin hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015, a fost declarat neconstituțional alin. (1) al art. 287 din Codul de procedură penală, însă conform prevederilor art. 26 alin. (7) din Legea nr. 317 din 13.12.1994 cu privire la Curtea Constituțională, hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor.

Prin urmare, ordonanțele procurorului din 24.11.2011, de reluare a urmăririi penale au fost emise până la data adoptării hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 și reieșind din aceea, că hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor, nu este nici un temei de a considera ordonanțele respective ca fiind ilegale.

Afirmațiile avocatului inculpatului Savin S., precum că la materialele dosarului există o ordonanță neanulată de scoatere a lui Savin S. de sub urmărire penală sunt neîntemeiate, întrucât la 26.10.2011, a fost scos de sub urmărire penală Savin E., a. n. 13.03.1993, care este o altă persoană decât inculpatul Savin S.

Astfel, sub aspectul laturii subiective, inculpații au acționat din intenții huliganice, iar afirmațiile lor că nu au avut intenții huliganice nu sunt suficiente pentru achitarea acestora, atâta timp, cât există alte probe pertinente și concludente și care cert dovedesc vinovăția inculpaților în comiterea faptelor imputate. Or, inculpații au acționat din motiv huliganic, adică motivul condiționat de dorința lor de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei, de demonstrare a forței brutale.

Apărarea nu a reușit să facă dovada nevinovăției inculpaților cu martorul Topciu A., care în instanța de apel a declarat că nu a văzut cine s-au bătut în acea seară. Or, faptul că chiar și dacă Topciu A. nu ar fi văzut cum s-a comis infracțiunea, au fost prezentate alte probe, analizate supra, care dovedesc vinovăția inculpaților.

Urmează a fi respinse argumentele apelanților precum că nu au avut scopul de a încălca ordinea publică, or, probele administrate confirmă vinovăția acestora, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpați urmează a fi apreciată ca o metodă de apărare, cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Astfel, instanța de fond corect și legal a stabilit vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, se referă la categoria infracțiunilor mai puțin grave, așa cum sancțiunea articolului respectiv prevede pedeapsa cu închisoare de până la 5 ani, iar potrivit art. 60 alin. (1) lit. b), (2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Potrivit art. 389 alin. (4) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.

În aceste circumstanțe, reieșind din faptul, că infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost comisă la 13.03.2011, din momentul comiterii

până în prezent trecând 5 ani și 2 luni, iar inculpații nu și-au dat acordul la încetarea procesului penal pe temei de nereabilitare a persoanei, pe motivul intervenirii termenului de prescripție, în baza art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, inculpații, recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, urmează a fi liberați de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție.

5. Avocatul Veaceslav Matcovschi a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Pascal D. să fie achitat, pe motiv ca fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurentul, menționează, că obiectul principal al infracțiunii de huliganism, este ordinea publică, însă aceasta nu s-a confirmat, așa cum locul comiterii infracțiunii a fost unul unde niciodată nu s-a întâmplat nimic. Chiar dacă acolo se află careva întreprinderi de stat, activitatea acestora nu a fost perturbată.

Lipsește probele întru confirmarea vinovăției inculpatului Pascal D., în săvârșirea infracțiunii de huliganism.

La 17.01.2012, procurorul i-a înaintat învinuirea lui Pascal D., și la aceeași dată l-a audiat în calitate de învinuit, însă potrivit procesului verbal de audiere a fost menționat „...în învinuirea înaintată mie de la 02.02.2012...”, rezultă că a fost prezentată o altă învinuire, în baza căreia Pascal D. a fost audiat, însă aceasta lipsește la dosar.

Totodată, audierea lui Pascal D. a avut loc fără prezența reală a apărării, lipsind mandatul avocatului, astfel, aceste acte procesuale urmau a fi declarate inadmisibile și nicidecum puse la baza sentinței de condamnare. Or, cauza penală în privința inculpatului Pascal D. a fost expediată în judecată, fără învinuire, fiind încălcate prevederile art. 281 Cod de procedură penală, nefiind aplicate prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

Cu referire la martorii audiați, nici unul nu a confirmat că inculpatul Pascal D. a comis acțiuni de huliganism și în ce ar consta acestea.

Sentința de condamnare se bazează doar pe confirmarea nefondată a părții vătămate, nefiind dezmințite depozițiile martorilor Cimpoș N., Sacali V. și alții, care au declarat contrar declarațiilor părții vătămate.

Astfel, acțiunilor comise de Pascal D., li s-a dat o calificare greșită.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427, p.6), 12) CPP.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Victor Mițăblândă, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Savin S. să fie achitat.

Recurentul, invocă, că instanța de apel nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

Astfel, în partea descriptivă a sentinței nu este invocat semnul calificativ al infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cum ar fi „comisă de două sau mai multe persoane”.

Totodată, în partea descriptivă a sentinței, este indicat că „acțiunile inculpaților urmează a fi calificate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism agravat, adică, acțiunile care încalcă grav ordinea publică, exprimate printr-o lipsă de stimă față de public, însoțite de aplicarea violentei și care se

deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, așa cum.... Savin S. a aplicat lovituri părții vătămate, cauzându-i leziuni corporale ușoare”, astfel, instanța de fond a indicat în sentință semne calificative neprevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum „exprimate printr-o vădită lipsă de respect față de societate” și un semn calificativ prevăzut de alin. (3) al art. 287 Cod penal, și anume „huliganismul agravat”, cât și semnul calificativ „care se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită”, acesta nefiind indicat în actul de învinuire adusă lui Savin S. cât și în rechizitoriu.

Totodată, potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 227 – XVI din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009, din dispoziția art. 287 alin. (1) Cod penal, sintagma „exprimă o vădită lipsă de respect față de societate”, a fost exclusă, însă, necătând la faptul dat, aceasta a fost inclusă în învinuirea înaintată inculpatului.

Nu a fost stabilit, obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism, care îl constituie „ordinea publică” cât și latura subiectivă, caracterizată prin „intenția directă”, a infracțiunii, potrivit căror, persoana conștientizează că încalcă grosolan ordinea publică, dorindu-și acest fapt. Or, potrivit materialelor cauzei privind acțiunile inculpaților, aceștia s-au dat după colțul clădirii clubului ca să nu-i vadă nimeni, fapt confirmat și de partea vătămată.

Astfel, la caz lipsesc probe confirmative a comiterii de către Savin S. a infracțiunii de huliganism, iar leziunile corporale ușoare cauzate părții vătămate nu au fost cauzate din intenții huliganice, ci din relații ostile.

Totodată, prin ordonanța procurorului Procuraturii Ceadâr – Lunga din 24.11.2011 a fost anulată ordonanța de scoatere de sub urmărire penală în privința lui Savin S., fără a invoca careva circumstanțe care s-ar fi constatat că nu au existat sau că ar fi dispărut, pe care se baza propunerea de scoatere de sub urmărire penală, iar ordonanța procurorului Procuraturii Ceadâr – Lunga din 26.10.2011, a fost anulată, fiind astfel încălcat flagrant dreptul la apărare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

5.2. Inculpatul Pascal A., la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârii adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv ca fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurentul menționează, că declarațiile părții vătămate Ianac I. și a rudelor acestuia, constituie o calomniere privind comiterea unei infracțiuni, însă instanța nu a dat o apreciere cuvenită acestor declarații, le-a interpretat. Probe directe care să confirme prezența lui la acel conflict nu sunt, în afară de declarațiile persoanelor cointerestate.

Intenționat au fost încurcate datele când a avut loc incidentul, deoarece la 13.03.2011, s-a aflat doar în centrul satului, iar în locul indicat s-ar fi putut afla la 12.03.2011, și nicidecum a doua zi, fapt confirmat prin declarațiile martorilor, căror instanța le-a dat o apreciere critică, cu toate că aceștia s-au aflat la locul comiterii infracțiunii.

La fel, instanța a respins demersul său de audiere suplimentară a părții vătămate Ianac I., ca fiind neîntemeiat, însă după audierea tuturor martorilor, mai

apăruseră un șir de întrebări către partea vătămată. Însă, partea vătămată nu s-a mai prezentat în ședințele de judecată atât ale instanței de fond cât și de apel, părăsind hotarele țării, iar în instanța de apel nu s-a prezentat nici avocatul părții vătămate, fiind astfel încălcată procedura de examinare a cauzei în ordine de apel.

Totodată, prin ordonanța procurorului Procuraturii Ceadâr – Lunga din 24.11.2011, a fost anulată ordonanța de scoatere de sub urmărire penală în privința lui Pascal A. fără a invoca careva circumstanțe care s-ar fi constatat că nu au existat sau că ar fi dispărut, pe care se baza propunerea de scoatere de sub urmărire penală, iar ordonanța procurorului Procuraturii Ceadâr – Lunga din 26.10.2011, a fost anulată, însă instanța eronat a menționat că la emiterea acestei ordonanțe, procurorul nu a încălcat decizia Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010, conducându-se de prevederile art. 287 Cod de procedură penală. Însă, procurorul Procuraturii Ceadâr - Lunga, la emiterea ordonanței din 24.11.2011, nu a ținut cont de faptul că la reluarea urmăririi penale, potrivit prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, aceste acțiuni sunt permise, doar dacă există noi probe sau au dispărut motivele suspendării, însă în ordonanța respectivă nu este invocat nici un temei sau motiv de reluare a urmăririi penale ci doar fraza că „la moment sunt temeuri de tragere la răspundere penală a lui Pascal D. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.”, fără a face măcar trimitere la prevederile art. 287 Cod de procedură penală, însă instanța de apel a menționat, că la emiterea ordonanței din 24.11.2011, procurorul anume de aceste prevederi s-a condus.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și anume, că partea vătămată a fost trasă la răspundere penală în baza art. 312 Cod penal, în legătură cu prezenta cauză penală.

În acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, așa cum potrivit probelor din dosar, nu avea cum să se afle în acel loc la 13.03.2011, acest fapt fiind dovedit doar prin declarațiile părții vătămate și ale rudelor acestuia care sunt părți interesate în proces.

Instanțele de fond și de apel nu au apreciat corect circumstanțele cauzei, iar cererile și solicitările apărării au fost respinse, fiind refuzat și în cercetarea probelor apărării, cum ar fi materialele privind tragerea la răspundere penală a părții vătămate Ianac I.

Concluziile cu privire la vinovăția sa sunt bazate pe presupuneri și îndoieli, însă toate acestea au fost folosite împotriva sa, ceea ce este inacceptabil.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 420-435 CPP.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul inculpatului Pascal A., fiind bazat în drept pe art. 420-435 CPP, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5.2. din decizie*).

Totodată, recursul ordinar al avocatului V. Matcovschi este fondat în drept pe art. 427, p.6), 12) CPP, avându-se în vedere probabil art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele situații - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5. din decizie*).

Dar, în acest recurs, ignorând prescripțiile de drept nominalizate supra, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, că faptei imputate i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi, în asemenea caz, încadrarea juridică corectă, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Pe lângă acesta, recursul ordinar al avocatului V. Mițăblîndă este bazat în drept și pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 5.1. din decizie*).

În același timp, în recursul respectiv, în pofida prevederilor legale enunțate supra, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul apărării nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat (*pct. 5.1. din decizie*).

Rezultă, că recursurile menționate nu îndeplinesc cerințele legale de conținut în aspectele vizate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. - 5.2. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestora, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Ianac I.; a martorilor Berber V., Ianac G. și Carabadjac E.; procesul - verbal de primire a plângerii lui Ianac I., nr. 139 din 21.03.2011, că la 13.03.2011, în jurul orelor 19.00, aflându-se în apropierea barului „Holodoc” din s. Tomai, a fost maltratată de mai multe persoane; raportul de expertiză medico-legală nr.111 din 25.05.2011, că la Ianac I. a fost depistată traumă cranio - cerebrală acută, comoție cerebrală, răni în regiunea marginii externe a sprâncenei stângi, echimoze și excoriații în regiunea feței, în spatele urechii stângi, traume a membrilor superioare și inferioare, care sânt cauzate cu un obiect contondent dur, și puteau să apară, posibil, în termenul indicat și în cadrul circumstanțelor indicate în ordonanță, și se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății pe un termen de nu mai puțin de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile; procesul – verbal de confruntare din 16.06.2011, între partea vătămată Ianac I. și bănuitul Pascal A.; procesul-verbal de confruntare din 28.07.2012, între partea vătămată Ianac I. și martorul Cimpoș N., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, indicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării (*pct. 4. din decizie*), probele administrate pe caz demonstrând fără echivoc prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (*pct. 2., 4. din decizie*).

Este de remarcat, că soluțiile instanțelor judecătorești coroborează întocmai și cu prevederile art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Prin loc de utilizare publică se înțeleg părțile terenului, ale străzii, ori ale unui alt loc care sunt accesibile sau deschise publicului permanent, periodic sau ocazional și care includ orice loc comercial, de divertisment, de recreație sau oricare alt loc similar accesibil sau deschis publicului.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință

soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. - 5.2. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.2. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Este de reținut și faptul că, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat, se reține că argumentele recurentului V. Mițăblîndă, că: „*în partea descriptivă a sentinței nu este invocat semnul calificativ al infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cum ar fi - comisă de două sau mai multe persoane. Mai târziu, în sentință este indicat că - acțiunile inculpaților urmează a fi calificate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism agravat, adică, acțiunile care încalcă grav ordinea publică, exprimate printr-o lipsă de stimă față de public, însoțite de aplicarea violentei și care se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, deoarece.... Savin S. a aplicat lovituri părții vătămate, cauzându-i leziuni corporale ușoare*”, adică instanța a indicat în sentință semne calificative neprevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum „*exprimate printr-o vădită lipsă de respect față de societate*” și un semn

calificativ prevăzut la alin. (3) al art. 287 Cod penal, și anume „**huliganismul agravat**”, precum și a invocat semnul calificativ „**care se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită**”, care nu este invocat în actul de învinuire adusă lui Savin S. și nici în rechizitoriu. Potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 227 – XVI din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009, din dispoziția art. 287 alin. (1) Cod penal, sintagma „*exprimă o vădită lipsă de respect față de societate*”, a fost exclusă, însă, necâtând la faptul dat, aceasta a fost inclusă în învinuirea adusă inculpatului”, nu au fost invocate de recurent și în apel (pct. 3-5.1. din decizie).

Prin urmare, acest recurs ordinar, în sensul vizat nu are niciun suport legal.

Totodată, potrivit art. 336 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată care, pentru anumite concretizări, poate chema persoana care le-a formulat. Rezultatul examinării obiecțiilor, în caz de acceptare a lor, se formulează printr-o rezoluție pe textul obiecțiilor, iar în caz de respingere – prin încheiere motivată. Obiecțiile și încheierea asupra lor se anexează la procesul-verbal.

În conformitate cu prescripțiile art. 413 alin. (3), 414 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul – verbal. În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

În această consecutivitate se observă că, potrivit procesului verbal al ședinței instanței de apel, apărarea nu a înaintat nici un demers de audiere suplimentară a părții vătămate Ianac I., totodată apărării fiindu-i ofertă posibilitatea de cercetare a probelor în ședința instanței de apel (vol. IV, f.d.228- 229).

Asupra acestui proces-verbal nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile înserate în actele procedurale vizate sunt prezumate a fi veridice.

Astfel, argumentul recurentului Pascal A. că instanța de apel, a respins cererile apărării, refuzând în cercetarea probelor apărării, cum ar fi materialele privind tragerea la răspundere penală a părții vătămate Ianac I. cât și cererea de audiere suplimentară a părții vătămate Ianac I., este neîntemeiat (pct. 5.2. din decizie).

Este neîntemeiat și argumentul recurenților Mîțăblîndă V. și Pascal A. că, după scoaterea de sub urmărirea penală, prin ordonanțele procurorului din 24.11.2011, a fost ilegal reluată urmărirea penală în privința inculpaților Savin S. și Pascal A., încălcându-se prevederile art. 22, 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

Or, potrivit art. 251 alin. (4), 230 alin. (2) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului. În cazul în care pentru

exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Din materialele cauzei rezultă, însă, că inculpații și avocații nu au invocat nulitatea ordonanțelor de reluare a urmăririi penale din 24.11.2011 la terminarea urmăririi penale, când au luat cunoștință de materialele dosarului.

Deci, ei au pierdut dreptul procesual de a contesta aceste ordonanțe ulterior termenului nominalizat și instanțele judecătorești, potrivit jurisprudenței naționale de moment, întemeiat au respins demersurile apărării în aspectul vizat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursurile ordinare sunt neîntemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sunt neîntemeiate, ele urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea hotărârilor atacate.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de avocatul Veaceslav Matcovschi, în numele inculpatului Pascal Dmitri, de avocatul Victor Mîțăblîndă, în numele inculpatului Savin Serghei, și de inculpatul Pascal Alexandr, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 11 mai 2016, în privința inculpaților Pascal Alexandr Dmitri, Pascal Dmitri Dmitri și Savin Serghei Alexandr, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun